

Folketingets Forhandlinger. (255).

3929

3. Beh. af Forl. t. Finanslof f. Finantsaaret 1880—81.

3930

brugt Udtrykket "Hylen", thi det er Hyl og det endog stemme Hyl, fordi de ikke ere begrundede, men derimod ubegrundede i høj Grad. Det er blevet sagt for her, og vi stødt med Rette, at der ikke findes nogen Stat i Verden, som i Forhold til sit Folketal og sit Område giver saa Meget ud til sit Forsvarsvæsen som Danmark og saa kan man endda i vores Høireaviser læse, at vi Intet gjøre for vort Forsvarsvæsen.

Førmanden (Rabbe): Vore Forhandlinger ere en Udvælgelse af gjenfødige Meninger her, ikke en Polemis med Mønsterstaaende.

Kjær: Sa, jeg er kommen til at sige Mere, end det oprindelig var min Tanke, men jeg skal slutte med at sige, at jeg denne Gang ligesom tidligere, naar det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har udtalt sig om disse Spørgsmål, i alt Besæntligt er enig med ham. Jeg har nu kun villet udtale min Glæde over det Standpunkt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) indtog, idet jeg dertil har villet høre en Udtalelse om, at den Bebreidelse, som han gjorde Belgerne, ikke var berettiget, forsaavidt som jeg har forstaet ham ret, hvad jeg tror, at jeg har.

Berg: Der maa ligge nogen Misforståelse til Grund, og jeg tror det rigtigt at berigtige det strax. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem i, at det er meget for meget, vi give til Hærvæsenet, hvis vore Krigsfolk have Ret i, at det er slet, det vi have. Men det er muligt, at jeg vil blive enig i, at vi kunne give endnu Mere, naar vi kunne faae noget forholdsvis Godt, saa højt sætter jeg Førmalet med Forsvaret. Men til dem, der sige, at vi ikke skulle give saameget, som hidtil vil jeg sige: Jeg agter oprigtig deres Anstuelse, men lad ikke disse Anstuelser træde frem en entet Gang i en eller anden Tale, men til dem op i positive Førlag, hold dem frem for Deres Belgere; Landet og faae dem til at vælge Rigsdagsmænd derpaa, jeg tror ikke saa lige, det vil lykkes, thi jeg tror, at det danske Folk, Almindelighed vil have et efter sine Forhold godt Forsvar, og det veed, at dette foster Renge. At vi nu kunne pacheraabe os vort Program af 25de April 1876, vil jeg scatte et Spørgsmål ved Det Program angif Befæstningshagen og ikke

89. Møde. Ordentlig Samling, 1879—80.

Hærvæsenet, og til Døvis paa, at det var Sagen, skal jeg ansøre, at i vort Valgprogram staar der en Bevilling af 2 Millionser Kr. til 16 Batterier Feltkanoner, som ikke var uvecnælt mere, end hvad vi havde i den paagjældende Hærvæsenet. Men, ispragt vil jeg sige, at dette Program i sine Grundtræk, des var ikke et Spørgsmål om noget Mere eller Mindre til Forsvarsvæsenet, men, det var et parlamentarisk Program saaledes, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) antydede om Selvstyretrævet, der utvivlsomt staar som Betingelse for en virkelig Frihedsudvikling. Men det kan anvendes i Ukraine, og anvendi under de nuværende politiske Forhold staar det for mig som en Brevl. på Baluta, som Banken ikke eier.

Kjær: Jeg skal kun gjøre den korte Beværtning, at, naar jeg, og jeg tilstaaer med en vis Ret, ses paa som den, der i Modsatning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) saa at sige næsten intet Forvar vil have, er det en Misforståelse. Vi hørte nu, at det ærede Medlem rettede mine Udtaleser herhen, at han vil have et Forsvar, der endog maa ske dybere end det, vi nu have, naar det blot er godt. Nu er Fejlen den, at, hvad der kan kaldes godt, have vi endnu ikke liggende for os; det skulle vi altsaa afvente. Hvis der foreligger Noget for os, som jeg kan erkjende for godt, saa kan jeg ogsaa være enig med det ærede Medlem. Hvis det kan lykkes vor Regering at skaffe os en neutral Stilling, — det har jeg ogsaa sagt tidligere — og i Henhold dertil stiller Fordringer til os om Bevillinger, som maa ske endog overstige vore Udgifter nu, saa vil jeg tage det under Overvejelse og rimeligtvis gaa over paa deres Side, som ikke vige af Beien for saamange Udgifter til Hæren som nu. Men efter vor hele politiske Stilling, — og jeg tror, jeg skal faae Ret hos den største Del af det danske Folk — give vi altfor Meget ud og gaa en sorgelig Fremtid imøde, hvis vi ville stride videre frem med Udgifter til vort Hærvæsenet.

Førmanden (Rabbe): Der er vel endnu intetegnet et Par Talere; men jeg antager, at ærede Medlemmer ville være enige med mig i, at det er bedst at undgaa Aftemning. Jeg skalde